

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/511/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713202966
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5713202966.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľky: L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. č. XXXX/XX, právne zastúpená JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom P. č. XXX proti odporcovi: BYTUR, s.r.o., so sídlom Turany, Ul. Budovateľská 575, IČO: 36 368 245, právne zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Tomášom Mačejným, so sídlom O. sv. W. XX, P., o zaplatenie 1.602,05 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 7C/14/2014-44 zo dňa 31. marca 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľke trovy odvolacieho konania vo výške 95,29 Eur na účet jej právneho zástupcu JUDr. Miroslava Bachynca, vedený vo X. a. s., P. Z., č. ú.: XXXXXXXX/XXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 1.602,05 Eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 18.01.2013 do zaplatenia titulom úhrady mzdy a náhrady mzdy za 35 dní dovolenky. Vychádzal zo zistenia, že navrhovateľka bola zamestnaná u odporcu na základe pracovnej zmluvy zo dňa 31.01.1997. Zo zdravotných dôvodov okamžite skončila pracovný pomer s odporcom dňa 21.02.2012. Námietku odporcu o neplatnosti skončenia pracovného pomeru navrhovateľkou nezobral do úvahy. Poukázal na ust. § 77 Zákonníka práce v zmysle ktorého bol odporca povinný súdnou cestou domáhať sa určenia neplatnosti tohto právneho úkonu, čo však neurobil. Nárok navrhovateľky tak podľa ust. § 69 ods. 4 Zákonníka práce považoval za dôvodný. Zároveň zaviazal odporcu nahradiť jej aj úroky z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a neúspešného odporcu zaviazal zaplatiť trovy konania navrhovateľke.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Poukazoval na skutočnosť, že navrhovateľka doručila oznámenie o okamžitom skončení pracovného pomeru po uplynutí mesačnej prekluzívnej lehoty, z dôvodu ktorého je tento právny úkon neplatný a nebolo potrebné sa neplatnosti dovolávať v súdnom konaní. Okresný súd vo veci rozhodol predčasne a nezákonne, nedostatočne zistil skutkový stav veci a tým aj vec nesprávne právne posúdil. Nevykonal všetky navrhované dôkazy, ktoré poukazovali na absolútnu neplatnosť

okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľkou. Rovnako sa nezaoberal porušením dobrých mravov v pracovnoprávných vzťahoch, keď vôbec neprihliadal na porušenie pracovnej disciplíny navrhovateľkou - spáchaním úmyselných trestných činov, ktorými mu bola spôsobená značná škoda ako zamestnávateľovi. Nároky zo skončenia pracovného pomeru, prípadne preplatenie nevyčerpanej časti riadnej dovolenky mali byť predmetom vysporiadania náhrady škody, ktorá bola spôsobená trestnými činmi, vzájomnými zápočtami až po právoplatnom skončení trestného konania.

Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu odporcu žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Pracovný pomer skončila riadne, odporca mohol namietat' neplatnosť skončenia pracovného pomeru v dvojmesačnej lehote, ktorá má prekluzívny charakter a jej uplynutím už nemožno neplatnosť skončenia pracovného pomeru napadnúť na súde. Keďže odporca takýmto spôsobom nepostupoval, nie je možné prihliadať na jeho tvrdenia týkajúce sa dôvodov neplatnosti skončenia pracovného pomeru.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení § 156 ods. 3 O.s.p.), rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Na uplatnenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru Zákonník práce stanovuje lehotu dvoch mesiacov, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa mal pracovný pomer týmto rozviazaním skončiť (§ 77 Zákona č. 311/2001 Zákonník práce). Ide o hmotnoprávnu lehotu, čo znamená, že v posledný deň tejto lehoty musí byť návrh na určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru doručený súdu. Ak sa návrh na určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru neuplatnil na súde najneskôr v posledný deň stanovenej lehoty, nárok zaniká (§ 36 ods. 1 Zákonníka práce). V prípade, že účastník, s ktorým bol pracovný pomer rozviazaný okamžite zostane nečinný a v stanovenej lehote sa neplatnosti nedomáha v súdnom konaní, skončí sa pracovný pomer okamžite aj v prípade, že k jeho rozviazaniu v skutočnosti došlo neplatným právnym úkonom.

Odporca, ako zamestnávateľ navrhovateľky, sa v zákonnej prekluzívnej dobe neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru navrhovateľkou nedomáhal. Následne nebolo možné prihliadať na námietky neplatnosti skončenia tohto pracovného pomeru, ktoré vzniesol v rámci konania o nárokoch navrhovateľky v súvislosti so skončením tohto pracovného pomeru.

Za nedôvodnú považoval krajský súd aj jeho námietku o predčasnosti vydania napadnutého rozhodnutia a prípadného započítania nároku na náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená navrhovateľkou spáchaným trestným činom. Ako vyplynulo z obsahu spisu, nárok odporcu na zaplatenie 2.476,21 Eur z titulu škody na zariadení objektu a vybavenia požiarom, ktorý spôsobila navrhovateľka, bol vylúčený na samostatné konanie (na pojednávaní konanom dňa 31.03.2014).

Na základe týchto skutočností krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Zároveň považoval za vecne správny aj výrok o trovách konania, ktorý nebol síce priamo odvolaním napadnutý, ale tento preskúmal ako závislý výrok.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.. Odporca ako účastník v odvolacom konaní neúspešný je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej navrhovateľky. Tieto pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej služby právneho zástupcu navrhovateľky a to vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 30.06.2014 vo výške 71,37 Eur (§10 ods. 1 v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) , režijného paušálu k tomuto úkonu vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.) a 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu, t.j. 15,88 Eur (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.). Spolu výška trov právneho zastúpenia, ktorá bola priznaná navrhovateľke predstavuje sumu 95,29 Eur. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. rozhodol krajský súd o povinnosti odporcu uhradiť túto sumu na účet právneho zástupcu navrhovateľky.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.